

Poselstwo ósme

Nasienie Dawida staje się Synem Bożym

Wersety biblijne: 2 Sm 7:12a, 14a; Mt 22:41–45; Dz 13:23, 33;
Rz 1:3–4; 8:29; Obj 22:16.

I. „Wzbudzę nasienie twoje po tobie [...] Ja mu będę za Ojca, a on Mi będzie za syna” – 2 Sm 7:12a, 14a:

- A. Wyrażenie twoje nasienie odnosi się tutaj w sensie dosłownym do Salomona, syna Dawida – 1 Krl 5:5; 8:15–20.
- B. Zgodnie z Listem do Hebrajczyków 1:5b, który przytacza werset 7:14a z Drugiej Księgi Samuela, nasieniem Dawida jest w rzeczywistości Chrystus jako Boży pierworodny Syn; posiada On zarówno boskość, jak i człowieczeństwo – Hbr 1:5a, 6.
- C. Słowa *twoje nasienie* z Drugiej Księgi Samuela 7:12a i *syn* z wersetu 14a wskazują na to, że nasienie Dawida stanie się Synem Bożym, czyli ludzkie nasienie stanie się boskim Synem – Rz 1:3–4.
- D. Te słowa dotyczące nasienia Dawida, które staje się Synem Bożym, mają swój ciąg dalszy w Nowym Testamencie, który mocno je rozwija – Mt 22:41–45; Obj 22:16.

II. W Ewangelii Mateusza 22:41–45 Pan Jezus zadał największe pytanie we wszechświecie: „Co sądzicie o Chrystusie? Czym jest synem?” – w. 42a:

- A. Faryzeusze odparli, że Chrystus jest synem Dawida, a Pan zapytał ich, jak Dawid może nazywać Go Panem, jeśli Chrystus jest jego synem – w. 43–45.
- B. Chrystusa możemy poznać wyłącznie w swoim duchu dzięki Bożemu objawieniu – w. 43; Ef 3:5.
- C. Chrystus jest Bogiem; w swej boskości jest Panem Dawida – Mt 22:43.
- D. Chrystus jest również człowiekiem; w swym człowieczeństwie jest synem Dawida – w. 42, 45.

III. W Księdze Objawienia 22:16 Pan Jezus powiedział: „Ja jestem Korzeniem i Potomkiem Dawida”:

- A. W swojej boskości Chrystus jest Korzeniem, źródłem, Dawida, a w swoim człowieczeństwie – jego Potomkiem, następcą.
- B. Jako Korzeń Dawida jest On więc Panem, a jako Potomek Dawida – jego synem, odroślą; tak jak *następca Dawida* wskazuje na to, iż Pan jest człowiekiem i wyszedł z Dawida, tak *Korzeń Dawida* wskazuje na to, że jest On Bogiem i że Dawid wyszedł z Niego.
- C. W Księdze Objawienia 22:16 sam Chrystus przyznał, że jest człowiekiem, jak również Bogiem i że ma zarówno ludzką naturę, jak i boską.

IV. W trzynastym rozdziale Dziejów Apostolskich Paweł powiedział, że z nasienia Dawida „Bóg, zgodnie z obietnicą, przyprowadził Izraelowi Zbawiciela, Jezusa” (w. 23) i że „Bóg całkowicie wypełnił tę obietnicę [...], wzbudzając Jezusa, jak też jest napisane w psalmie drugim: »Ty jesteś moim Synem; Ja Cię tego dnia zrodziłem«” (w. 33):

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

- A. W wersetach 32 i 33 widzimy, że Chrystus jako Boży Pierworodny był obiecany ojcom i że Bóg wypełnił tę obietnicę, wzbudzając Jezusa.
 - B. Zmartwychwstanie było dla człowieka Jezusa narodzinami:
 - 1. Bóg zrodził Go w zmartwychwstaniu, aby był On pierworodnym Synem Bożym pośród wielu braci – Rz 8:29.
 - 2. Od wieczności był On jednorodzonego Synem Bożym – J 1:18; 3:16.
 - 3. Po wcieleniu poprzez zmartwychwstanie został zrodzony przez Boga w swoim człowieczeństwie i stał się pierworodnym Synem Bożym – Hbr 1:6.
 - C. Paweł dostrzegł Pańskie zmartwychwstanie w Psalmie 2:7: „Ty jesteś moim Synem, / Ja Ciebie dziś zrodziłem”:
 - 1. Paweł odniósł słowo *dziś* do dnia Pańskiego zmartwychwstania.
 - 2. Oznacza to, że Chrystusowe zmartwychwstanie było Jego narodzinami jako pierworodnego Syna Bożego.
 - 3. Jezus, Syn Człowieczy, narodził się, żeby być Synem Bożym za sprawą wzbudzenia Go z martwych; dlatego wzbudzenie Jezusa z martwych przez Boga było zrodzeniem Go z Boga, żeby był On Jego pierworodnym Synem – Dz 13:33.
 - D. Za sprawą wcielenia jednorodzonego Syna Bożego przywdział człowieczeństwo i stał się Bogiem-człowiekiem (J 1:14, 18; Łk 1:35); potem w zmartwychwstaniu ten Bóg-człowiek narodził się z Boga, żeby być Jego Pierworodnym (Dz 13:33; Hbr 1:6; Rz 8:29):
 - 1. Przed wcieleniem jednorodzonego Syna Bożego nie posiadał ludzkiej natury; miał jedynie boską naturę.
 - 2. W zmartwychwstaniu pierworodny Syn Bożego posiada ludzką naturę, a także boską.
 - E. Za sprawą zmartwychwstania Chrystus narodził się, by być pierworodnym Synem, i jednocześnie wszyscy Jego wierzący narodzili się, by być licznymi synami Bożymi – 1 P 1:3; Hbr 2:10:
 - 1. Spośród tych licznych braci jedynie Pierworodny jest jednorodzonego Synem Bożym – J 1:18; 1 J 4:9.
 - 2. Ten jednorodzonego Syn Bożego w swoim zmartwychwstałym człowieczeństwie jest również pierworodnym Synem Bożym – Rz 8:29.
 - 3. Pierworodny ma zarówno boskość, jak i człowieczeństwo, i my, Jego wierzący, liczni synowie Boży, również posiadamy zarówno naturę ludzką, jak i boską – 2 P 1:4.
- V. Musimy znać Chrystusa w Jego zmartwychwstaniu, mianowanego Synem Bożym w mocy, wraz z Jego ludzką naturą – Rz 1:3–4:**
- A. Przed wcieleniem i zmartwychwstaniem Chrystus był Synem Bożym, jednorodzonego Synem – J 1:18; 3:16.
 - B. Wprawdzie Chrystus był już Synem Bożym przed wcieleniem, jednak wciąż musiał zostać mianowany Synem Bożym ze zmartwychwstania, ponieważ za sprawą wcielenia przywdział ludzką naturę, która nie miała nic wspólnego z boskością – 1:1, 14; Rz 8:3:

STUDIUM KRYSZALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

1. Po wcieleniu się Syna Bożego Jego boską naturę skrywało ciało.
 2. Chrystus był już Synem Bożym w swej boskości, ale ta Jego część, która była Jezusem wraz z ludzką naturą, zrodzoną z Marii, nie była Synem Bożym – Łk 1:31–32, 35.
 3. Za sprawą zmartwychwstania Chrystus uświęcił i wyniósł na wyższy poziom swoją ludzką naturę, swoje człowieczeństwo, i został mianowany ze zmartwychwstania Synem Bożym wraz z tą ludzką naturą; w tym sensie został zrodzony jako Syn Boży w zmartwychwstaniu – Rz 1:3–4; Dz 13:33; Hbr 1:5.
 4. To mianowanie Syna Bożego odbyło się „w mocy”, mocy Chrystusowego zmartwychwstania, którego rzeczywistością jest Duch – Rz 1:4; Flp 3:10; Ef 1:19–20.
- C. Za sprawą mianowania w zmartwychwstaniu Chrystus, który był już Synem Bożym przed wcieleniem, stał się Synem Bożym w nowy sposób – Rz 1:4:
1. Przed wcieleniem był On Synem Bożym, który miał jedynie boskość; za sprawą zmartwychwstania został mianowany Synem Bożym zarówno z boskością, jak i człowieczeństwem – w. 4.
 2. Gdyby Chrystus nie przywdział ludzkiej natury, nie trzeba byłoby Go mianować Synem Bożym, ponieważ w swej boskości już był Synem Bożym aż od wieczności – J 1:18; 17:5.
 3. Po przywdzianiu człowieczeństwa za sprawą wcielenia został On mianowany Synem Bożym wraz z człowieczeństwem w zmartwychwstaniu – 1:14; Rz 8:3; 1:3–4; Hbr 2:14:
 - a. Jako mianowany Syn Boży, Chrystus posiada dwie natury, boskość i człowieczeństwo; człowieczeństwo, które teraz ma, nie jest naturalne, lecz wyniesione na wyższy poziom w zmartwychwstaniu – Rz 1:4.
 - b. Również Chrystusowa ludzka natura została mianowana Synem Bożym, ponieważ został On mianowany Synem Bożym zarówno z boskością, jak i człowieczeństwem.
- D. Mianowanie Chrystusa Synem Bożym wraz z człowieczeństwem odbyło się „według Ducha świętości” – w. 4:
1. Duch świętości jest esencją życia w Panu Jezusie; kiedy On żył na ziemi w ciele, miał w sobie tę esencję – Mt 1:18, 20; Łk 1:35.
 2. Kiedy Pan Jezus został wzbudzony z martwych, został mianowany Synem Bożym w mocy poprzez zmartwychwstanie według Ducha świętości, który w Nim był – Rz 1:4.
 3. Teraz jest On Synem Bożym we wspanialszy sposób niż wcześniej, ponieważ teraz posiada zarówno boską naturę, jak i zmartwychwstałą, przeobrażoną, wyniesioną na wyższy poziom, otoczoną chwałą i mianowaną ludzką naturę – 6:4; Łk 24:26; J 17:5; Dz 3:13.
- E. Musimy połączyć ze sobą wersety 1:3–4 z wersem 8:29 Listu do Rzymian:
1. Za sprawą wcielenia, ukrzyżowania i zmartwychwstania Chrystus, Syn Boży, stał się pierwotnym Synem, a liczni

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

bracia, którzy są braćmi Chrystusa, są upodabniani do Jego obrazu – Hbr 2:10–11; Rz 8:29.

2. W Liście do Rzymian 1:3–4 Chrystus, Syn Boży, jest prototypem, zaś wielu braci w wersecie 8:29 to ci, którzy zostali „wyprodukowani masowo” na podstawie prototypu i dzięki zbawieniu w życiu zostaną upodobnieni do obrazu pierwotnego Syna.
3. Doprowadza nas to do kwestii przebóstwienia i wskazuje, że Bóg w swojej ekonomii zamierzył uczynić siebie człowiekiem, żebyśmy my, ludzie wierzący w Chrystusa i dzieci Boże, w Chrystusie mogli się stać Bogiem w życiu, naturze i konstytucji (lecz nie w Bóstwie); to przewspaniały wniosek; ostatecznie kwestia ta wieńczy Biblię – w. 29; 1:3–4; J 1:1–13; 1 J 3:1; Obj 21:2, 10–11.